

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 40. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182400352/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

enhver om at stræbe, at denne ny Næringsvej ikke bliver udhyrlet.

9.

Da der kunft, saa en behændig Maade at tilvende sig andres Ejendom, nu er steget til en høj Spidse, og den virkelig synes at henhøre til de skjonne Videnskaber, saa har Direktionen, for ogsaa at vise, hvor højt den ærer det skjonne, sluttet en ordentlig Kommercetraktat med en stor Del af den jødiske Nation, der imødtager, imod en billig Fordel, de Vare, som Kompagniet paa denne Maade tilforhandler sig. Det bliver altsaa enhver af Interessenternes Pligt heri at undervise den tilvøgende Ungdom og at lære dem de Kneb, hvormed de kan undgaa farlige Folks Opmærksomhed. Dette vil med Tiden blive Kompagniets hjerde Grundstøtte; thi skalde end Politiet en eller anden Gang saa i Sinde at modfætte sig denne Næringsvejs Opløst, saa véd dog Direktionen . . . . .

cætera desunt.

Det smertes mig uendeligen, at Manuskriptet var saaledes afbrudt paa et af de vigtigste Steder, og at jeg ikke har været i Stand til at indbente videre Oplysning. Maaske Tiden, der afdækker alle Ting, vil give mig større Underretning om et Kompagni, som synes at være det eneste, hvis Rartighed Kjøbenhavn skal kunne foruine til at bryde sig af.

Nu skalde man stræbe til Delingen, men da ingen af de fire Konkurrentere være i Stand til at paatage sig at udløse de andres Aktier, saa anmodede man en ikke langt der fra staaende høj Mand af et stummelt og høit Udseende at ombytte mig med Koni, hvilket han ogsaa imod en liden Fordel paatog sig, og saaledes kom jeg i hans Eje.

Hvem denne høje, stunde, sorte Mand var, kunde jeg gjærne lige mine Vælere strax, i Fald jeg var høit nok til at tro, at de vare usjæjertige efter at vide det. Men da jeg tror, at de har ganske god Taalmodighed til at bide noget, saa udbeder jeg mig saa det ærbødige og ydmygte, at de vil

cætera desunt. Kælen mangler